

Arrest

nr. 307 820 van 4 juni 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
 X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat C. HERSENS**
 Rue Paul Delvaux 2
 4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 27 maart 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers die verklaren de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en België binnengekomen te zijn op 25 juni 2022, hebben een verzoek om internationale bescherming ingediend op 27 juni 2022.

1.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoeker en verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) op 8 augustus 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werden verzoeker en verzoekster een eerste maal gehoord op 28 juni 2023 en een tweede keer op 24 juli 2023.

1.3. Op 27 september 2023 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen, die de bestreden beslissingen uitmaken, werden op 28 september 2023 aangetekend verzonden naar verzoekers.

De bestreden beslissing genomen ten opzichte van verzoekster luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

*U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en werd op (...)/09/1986 geboren in La Libertad. Op 24/06/2022 kwam u samen met uw partner J.(...) R.(...) E.(...) N.(...) (O.V. xxx, CG xxx), jullie zoontje D.(...) A.(...) E.(...) C.(...) (*xx/xx/2020) en uw 17 jarige zoon uit een eerdere relatie, E.(...) S.(...) M.(...) C.(...) (*xx/xx/2005), naar België. U, noch één van uw gezinsleden kenden ooit problemen met de El Salvadoraanse autoriteiten. Begin 2018 ging u na een huwelijk van 12 jaar uit elkaar met de vader van uw oudste zoon E.(...) S.(...). Samen runden jullie jarenlang een bakkerszaak in kolonie Bella Vista, kanton Santa Rosa in de gemeente Ciudad Arce (La Libertad), waar jullie tevens woonachtig waren. Jullie betaalden als zaakvoerders dagelijks 5 dollar aan lokale benedeleden van MS13 (Mara Salvatrusha). Na uw scheiding verliet u de gezinswoning in Bella Vista en ging u samen met uw zoon E.(...) S.(...) 1,5 kilometer verderop in een herberg in Cafetalito, in Santa Rosa wonen. U had in de herberg een klein oventje en ging de straat op om uw broden te verkopen. Af en toe hielp uw zoon E.(...) S.(...) u met de leveringen. Als straatverkoopster betaalde u dagelijks 6 dollar aan benedeleden van de MS13. In 2019 begon u een relatie met J.(...) R.(...) E.(...) N.(...). Hij was geïnteresseerd in de bakkerstiel en jullie besloten vennoten te worden. Vanuit J.(...)s woning in Segunda Zona in Cafetalito stampten jullie een bakkerszaak uit de grond. Jullie verkochten jullie handelswaar buitenshuis. Uw partner had naast de bakkerszaak een job als technicus van aircotoestellen en werkte voor jullie vertrek voor een textielbedrijf. Tijdens zijn vrije tijd hielp hij u bij het bakken, leveren en verkopen van broden. Ook uw zoon E.(...) S.(...) stak na schooltijd een handje toe. Van maandag tot zaterdag verkocht u uw broden vanuit een nabijgelegen stalletje langs de hoofdbaan die naar Ciudad Arce loopt. Voor het openhouden van jullie zaak betaalden jullie wederom 6 dollar per dag aan benedeleden van de MS13. De benedeleden kwamen de renta innen aan het stalletje of aan het huis van J.(...). Midden 2019 werd uw zoon E.(...) S.(...) in Cafetalito door benedeleden van de MS13 tegengehouden. Zij wilden het geld dat hij op zak had van een net afgewerkte levering. De benedeleden hadden hem in het verleden ook al om geld gevraagd. Uw zoon weigerde deze keer echter om zijn geld af te geven waarop hij op zijn knie en in het gezicht werd geslagen en verzorging nodig had. Ook na het incident werd uw zoon nog enkele keren in Cafetalito door benedeleden tegengehouden die hem enkele dollars aftroggelden.*

Eind 2019 verhuisde u definitief met uw zoon van de herberg naar de woning van uw partner in Cafetalito. Uw schoonmoeder woonde in een ander huis op jullie verkaveling. In januari 2020 vonden dokters plots een tumor in de knie van uw zoon E.(...) S.(...) die na talrijke onderzoeken uiteindelijk in september 2021 operatief werd verwijderd. Door alle gebeurtenissen raakte uw zoon emotioneel ontregeld en had psychische begeleiding nodig. Tijdens de Covid-lockdown in 2020 werkte u gedurende verschillende maanden enkel leveringen op bestelling af en kon u geen broden vanuit uw stalletje verkopen. Op 05/10/2020 werd jullie zoon D.(...) A.(...) E.(...) C.(...) geboren.

Enkele dagen na het uitroepen van de noodtoestand in uw land (27/03/2022) verhoogden benedeleden de renta van 6 tot 11 dollar per dag. Deze verhoging kwam er omdat benedeleden gevangen waren gezet en ze verliezen hadden geleden. U had de renta tot dan altijd op tijd betaald. Ongeveer 1 à 3 weken later kreeg u te horen dat de renta als gevolg van hun beperktere bewegingsvrijheid vanaf nu maandelijks moest worden betaald. De maandelijkse renta zou nu 450 dollar bedragen en ze zouden telkens de 30ste van elke maand of in het begin van de volgende maand komen innen. Toen u er eind april 2022 niet in slaagde hen 450 dollar te betalen kregen jullie problemen. De benedeleden begonnen u mondeling en via de telefoon lastig te vallen en te bedreigen.

Uiteindelijk kwamen benedeleden op 3 of 5 mei 2022 's avonds naar jullie woning. U en uw zoon E.(...) S.(...) waren brood aan het bakken. Uw partner bevond zich in een ruimte achter het huis en was bezig met de bediening van de broodcilinders. Toen u de deur opendeed lieten ze u verstaan dat de termijn van 5 dagen voor het betalen van de renta verstreken was. U vroeg meer tijd. Toen uw zoon E.(...) S.(...) kwam kijken bedreigden ze u en uw zoon met een wapen. Ze dreigden ermee uw zoon mee te nemen als u het geld niet zou betalen. Nadat u hen al uw geld gaf dat u in huis had (500 dollar) vertrokken de benedeleden. Na deze gebeurtenis besloten jullie El Salvador te verlaten en vroegen jullie een paspoort aan.

Omdat jullie woning afgelegen lag, besloten jullie na het bezoek van de benedeleden uit voorzorg bij familie en burens te overnachten. Vanuit jullie woning bleven jullie wel bestellingen afwerken die u via WhatsApp binnenkreeg. De verkoop vanuit het stalletje zette u na het bezoek van de benedeleden stop.

Na hun bezoek van begin mei 2022 bleven de benedeleden u nog enkele keren telefonisch bedreigen. Zij zeiden dat ze de volgende maand opnieuw zouden langskomen om de renta te innen.

Uiteindelijk vertrok u op 24/06/2022 samen met uw partner en uw 2 kinderen uit El Salvador en kwam u per vliegtuig via Spanje naar België, waar u op 25/06/2022 aankwam. Op 27/06/2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Via uw schoonmoeder die nog steeds in Cafetalito woont vernam u dat benedeleden in de eerste twee weken na jullie vertrek bijna dagelijks langskwamen om naar jullie te informeren.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende stukken voor: uw paspoort, uw identiteitskaart, de paspoorten van uw 2 kinderen E.(...) S.(...) en D.(...) A.(...), een USB-stick met een geluidsfragment waarop te horen is dat u renta moet betalen of een van uw zonen zal moeten afstaan en kopieën van de geboorteakte van uw zoon E.(...) S.(...), een medisch attest van uw zoons psycholoog in El Salvador (26/06/2023), een attest van uw zoons psycholoog op school in België (26/06/2023), de

toestemmingsverklaring van uw ex-man voor uw zoon E.(...) S.(...) om El Salvador te verlaten en naar België te reizen, een kopie van de identiteitskaart van uw ex-man, foto's van de broodmachines, aankoopbewijzen van jullie bakkerszaak, foto's van jullie woning op het platteland in Cafetalito, enkele nieuwsberichten over de algemene situatie sinds de noodtoestand in El Salvador en een lidkaart van de vakbond waartoe u tot 2011 behoorde.

Uw partner legt daarnaast zijn paspoort, zijn identiteitskaart, zijn blanco strafregister, een bewijsstuk m.b.t. het ontbreken van politionele antecedenten en een studiecertificaat neer. Uw advocaat, Meester CH, maakte op 7/08/2023 via mail nog enkele nieuwsberichten over de noodtoestand in El Salvador aan het CGVS over en wijst op de risico's die deze voor jullie met zich kan meebrengen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS merkt immers op dat uw verklaringen en deze van uw partner J.(...) R.(...) E.(...) N.(...) (O.V.xxx, CG xxx) talrijke discrepanties bevatten waardoor geen enkel geloof kan worden gehecht aan jullie vluchtmotieven.

Ten eerste spreken u en uw partner zich herhaaldelijk tegen over de afpersingen waarmee jullie als gevolg van jullie bakkerszaak in Cafetalito te kampen hadden.

Uw partner verklaarde bij het invullen van de DVZ-vragenlijst dat de renta die jullie voor jullie zaak betaalden na een bezoek van de benedeleden aan zijn woning in oktober 2021 werd verhoogd tot 11 dollar per dag daar waar jullie voorheen 6 dollar per dag betaalden (Vragenlijst DVZ, dd.01/08/2022, nr.5).

Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 28/06/2023 situeerde hij de verhoging van de renta naar 11 dollar in december 2020, meer bepaald op de dag van de heropstart van jullie stalletje na de lockdown (CGVS, partner, I, p.21).

In dit verband voegde uw partner er voor het CGVS aan toe dat na deze verhoging van 6 naar 11 dollar de renta niet meer werd opgetrokken en jullie tot aan jullie vertrek naar België (juni 2022) steeds 11 dollar per dag renta betaalden (CGVS, partner, I, p.21-22).

In strijd met bovenstaande legde u over de verhoging (en) van de renta totaal andere verklaringen af.

Zowel bij het invullen van uw vragenlijst op DVZ als voor het CGVS situeerde u de verhoging van de renta van 6 naar 11 dollar in de periode van het uitroepen van de noodtoestand in maart 2022 (Vragenlijst DVZ, dd. 03/08/2022, nr.5 en CGVS, II, p.12-13).

Bovendien en in tegenstelling tot uw partner, maakte u in uw vragenlijst op DVZ en op het CGVS melding over een nieuwe verhoging van de renta die benedeleden in april (2022) aankondigden en voegde u er toen aan toe dat benedeleden toen een bedrag vroegen dat gelijk was aan 50 procent van jullie inkomen (Vragenlijst DVZ, dd. 03/08/2022, nr.5 en CGVS, II, p.12-13).

Op 24/07/2023 verklaarde u voor het CGVS tevens dat jullie de renta van 11 dollar per dag slechts 1 tot 3 weken hebben betaald. Over de verhoging van de renta verklaarde u dat de benedeleden in april een maandelijks bedrag van 450 dollar vastlegden dat telkens op het einde of het begin van de maand moest worden betaald, een bedrag dat jullie niet meer konden bijeenkrijgen waarna ze vervolgens in mei 2022 naar jullie woning in Cafetalito zouden zijn gekomen (CGVS, II, p.12-13).

Geconfronteerd met bovenstaande incoherenties verklaarde uw partner dat jullie het niet eens zijn over de data en hij zich de data op een andere manier herinnert. Alsook haalde hij aan dat zijn verklaringen op het CGVS gebaseerd zijn op hetgeen hij in zijn vragenlijst DVZ heeft gezegd (CGVS, I, p.28). Het hoeft geen betoog dat dergelijke uitleg het CGVS niet kan overtuigen.

Dat u diegene was die de renta aan het stalletje betaalde is trouwens geen afdoende verschoningsgrond voor bovenvermelde tegenstrijdigheden. Temeer daar uit uw verklaringen en deze van uw partner uitdrukkelijk blijkt dat jullie de bakkerszaak in Cafetalito samen runden en hij niet naliet om bijvoorbeeld in het weekend aan het stalletje zijn steentje bij te dragen. Tevens blijkt uit jullie verklaringen dat de benedeleden ook naar jullie woning kwamen waar jullie samenwoonden om de renta te innen (CGVS, I, p.11 en CGVS, II, p.17 en CGVS partner, I, p.13; p.20). In het licht van bovenstaande kan verwacht worden dat jullie over de renta die jullie voor jullie bakkerszaak in Cafetalito betaalden éénduidige verklaringen afleggen.

Bovenstaande incoherenties over de afpersingen zetten de geloofwaardigheid van de door u en uw partner aangehaalde problemen die verband houden met de bakkerszaak die jullie samen runden eveneens in een bedrieglijk daglicht.

Temeer ook daar u en uw partner zich over deze problemen op verschillende punten tegenspreken. Zo zei u dat het bezoek van de benedeleden aan jullie woning en de doodsb bedreigingen aan uw adres en dat van uw zoon E.(...) S.(...) zich begin mei 2022 (namelijk op 3 of 5 mei 2022) afspeelden (CGVS, I, p.5-7), terwijl uw

partner dit incident dan weer eind mei 2022, een maand voor jullie vertrek naar België (24/06/2022) situeerde (CGVS, partner, I, p. 27).

Alsook legden jullie tegenstrijdige verklaringen af over de precieze omstandigheden van desbetreffend incident.

Zo vertelde uw partner hierover dat hij op het moment van het bezoek van de benedeleden niet thuis was en reeds naar zijn werk in de kledingfabriek was vertrokken. Hiernaar gevraagd zei hij dat u en jullie jongste zoon D.(...) A.(...) thuis waren op het moment van het incident. Gevraagd waar uw oudste zoon E.(...) S.(...) zich op dat moment bevond, antwoordde hij niet te weten of hij toen weg was met uw mama (CGVS, partner, I, p.26-27). Tevens zei hij dat u hem telefonisch van het incident op de hoogte bracht en situeerde hij de gebeurtenissen rond 9 of 10 uur 's morgens (CGVS, partner, I, p.26-27).

U verklaarde in uw vrij relaas over desbetreffend incident daarentegen herhaaldelijk dat uw partner zich op het moment van het bezoek van de benedeleden in een ruimte achter jullie woning bevond waar hij zich met de schoonmaak van de broodcilinders bezighield (CGVS, I, p.6-7). Eveneens merkwaardig is dat u het bezoek van de benedeleden 's avonds situeerde en u expliciet zei dat zowel u, uw partner en uw zoon E.(...) S.(...) op het moment van de feiten thuis aan het werk waren (CGVS, I, p.6). De vaststelling verder dat uw partner met geen woord repte over het feit als zou uw zoon E.(...) S.(...) tijdens dit bezoek van de benedeleden met een pistool bedreigd zijn doet het CGVS verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van jullie verklaringen aangaande deze gebeurtenis (CGVS, partner, I, p.26-27).

In tegenstelling tot u, maakte uw partner evenmin gewag van het feit als zouden jullie toen 450 dollar per maand aan de benedeleden verschuldigd zijn geweest. Hij verklaarde dat de benedeleden langskwamen omdat jullie de renta van 11 dollar per dag niet hadden betaald (CGVS, partner, I, p.27-28 en CGVS, I, p.13).

Het CGVS merkt tevens op dat u en uw partner discrepante verklaringen afleggen over de precieze omstandigheden na het bezoek van de benedeleden in mei 2022.

U verklaarde na het incident van mei 2022 nooit geen brood meer aan het stalletje te hebben verkocht (CGVS, II, p.8) en geen renta meer aan benedeleden aan het stalletje te hebben uitbetaald (CGVS, I, p.12). Tevens verklaarde u het stalletje in de loop van de maand mei aan een buurman te hebben doorverkocht (CGVS, II, p.8).

Opvallend is dat uw partner verklaarde dat u de dag na het incident in mei 2022 aan het stalletje nog 150 dollar aan benedeleden overhandigd heeft (CGVS partner, I, p.27).

In strijd met uw verklaringen verklaarde uw partner bovendien dat jullie het stalletje niet verkocht hebben maar gewoon hebben achtergelaten (CGVS, partner, I, p.18). Uw partner zei hierover tevens dat jullie het stalletje tot één dag voorafgaand aan jullie vertrek naar België hebben gehad (CGVS, partner, I, p.17-18).

Alsook over het audiobERICHT (USB-stick) dat jullie ter staving van jullie verklaringen over de afpersingen en de dreigementen door benedeleden neerleggen spreken u en uw partner elkaar tegen. U verklaarde dat uw schoonzus een geluidsopname nam van een gesprek dat plaatsvond in april of mei 2022 over de renta tussen u en de benedeleden waarop bedreigingen te horen zijn (CGVS, II, p.14). In strijd hiermee situeerde uw partner deze gebeurtenis in 2020 (CGVS, partner, I, p.16). Aanvullend merkt het CGVS in dit verband op dat aan een audiobERICHT geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend gezien deze makkelijk kunnen geënsceeneerd worden en dus geen garantie bieden inzake authenticiteit.

Bovenstaande discrepanties zetten de geloofwaardigheid van jullie vluchtrelaas verder op de helling.

Ook over de precieze omstandigheden na jullie vertrek naar België in juni 2022 zijn uw verklaringen en deze afgelegd door uw partner niet gelijklopend.

U verklaarde voor het CGVS dat benedeleden in de eerste 2 weken na jullie vertrek in juni 2022 dagelijks langskwamen en uw schoonmoeder, die nog steeds op jullie verkaveling woont, vragen stelden waar jullie zich bevonden (CGVS, II, p.19-20). Hiernaar gevraagd verklaarde u verder dat uw schoonmoeder geen andere problemen met benedeleden heeft gekend (CGVS, II, p.20).

Uw partner verklaarde dat jullie één maand na jullie vertrek uit El Salvador vernamen dat benedeleden uw schoonmoeder na jullie vertrek een papiertje gaven waarop stond dat jullie nog achterstallige renta moesten betalen. Behalve het bezoek van benedeleden waarbij ze aan uw schoonmoeder het papiertje in kwestie overhandigden, verklaarde uw partner uitdrukkelijk dat benedeleden sinds jullie vertrek niet op andere momenten zijn langsgekomen (CGVS, partner, II, p.5).

Na confrontatie met bovenstaande discrepanties wijzigde uw partner andermaal zijn verklaringen en zei hij plots dat benedeleden sinds jullie vertrek verschillende keren zijn langsgekomen om naar jullie te vragen (CGVS, partner, II, p.5). Over het papiertje verklaarde hij dan weer dat u zich dit mogelijks niet meer herinnert (CGVS, partner, II, p.5).

Voor wat betreft het door u en uw partner aangehaalde incident waarbij uw oudste zoon E.(...) S.(...) door benedeleden aangevallen en geslagen zou zijn, merkt het CGVS op dat ook hieraan weinig geloof kan worden gehecht. Ten eerste stemmen uw verklaringen en deze van uw partner over de precieze omstandigheden van het incident niet overeen.

Zo zei uw partner uitdrukkelijk dat het incident verband hield met het feit dat jullie de achterstallige renta en de verhoging van de renta naar 11 dollar niet konden betalen en de belagers van uw zoon hem hierover toen hebben aangesproken (CGVS, partner, I, p.23; p. 25). Alsook situeerde uw partner desbetreffend incident 1 maand na de heropstart van jullie stalletje die hij in december 2020 situeerde (CGVS partner, I, p. 21).

U repte dan weer met geen woord over het feit als zou uw zoon zijn aangevallen omdat de achterstallige renta niet zou zijn betaald. U vertelde enkel dat zijn belagers hem het geld dat hij op zak had van een levering wilden aftroggelen (CGVS, I, p.8 en CGVS II, p.21-23). Doorgevraagd zei u bovendien uitdrukkelijk dat de aanval van uw zoon niets te maken had met het feit dat u de renta toen niet had betaald (CGVS, II, p.23). Het feit bovendien dat u desbetreffend incident midden 2019 situeerde en zei dat uw zoon toen 14 jaar oud moet zijn geweest is andermaal in strijd met de door uw partner hierover afgelegde verklaringen (CGVS, I, p.9 en CGVS, II, p.4).

Naast bovenvermelde discrepanties maakt het CGVS zich de bedenking waarom u na deze gebeurtenis nog meer dan 3 jaar in Cafetalito bent blijven wonen en, zoals blijkt uit uw verklaringen, geen pogingen deed om de identiteit of de aliassen van de personen waarmee uw zoon problemen kende te verzamelen (CGVS, II, p.22-24).

Uit alle bovenstaande opmerkingen besluit het CGVS dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die jullie voorafgaand aan jullie vertrek uit El Salvador zouden hebben gekend en waarvoor jullie een vrees bij terugkeer voor jullie gezin verklaarden te moeten koesteren.

Voor wat betreft de 2 door u neergelegde psy-attesten aangaande uw zoon E.(...) S.(...), merkt het CGVS op dat uit deze attesten geen causaal verband tussen zijn psychische problemen en de door u en uw partner aangehaalde gebeurtenissen met benedeleden kan worden afgeleid. De attesten zijn evenmin in staat de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van jullie verklaringen aangaande jullie problemen met benedeleden te herstellen.

Voor wat betreft de opmerkingen van uw advocaat van 28/06/2023 aangaande de risico's voor uw zoon E.(...) S.(...) en uw partner om slachtoffer te worden van arbitraire arrestaties als gevolg van de noodtoestand en de neergelegde algemene nieuwsberichten, merkt het CGVS het volgende op (CGVS, I, p.15 en CGVS partner, I, p.17 en mail CH van 07/08/2023).

Ten eerste stipt het CGVS aan dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een (verhoogd) risico loopt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand.

Uit de COI Focus Salvador. Salvador. Profil des personnes arrêtées dans le contexte de l'état d'urgence van 31 maart 2023 blijkt dat de noodtoestand werd uitgeroepen op 27 maart 2022. In deze context werden reeds tientallen duizenden personen gearresteerd en maken de Salvadoraanse autoriteiten zich schuldig aan het schenden van mensenrechten waaronder arrestaties van onschuldige personen. Slachtoffers van een (willekeurige) arrestatie waren voornamelijk jonge mannen afkomstig uit arme wijken, onder andere wijken onder controle van een bende; personen met tatoeages; personen die door derden beschuldigd werden van banden met een bende; die familie zijn van iemand die tot een bende behoort; of die een strafblad hebben.

In het licht van bovenstaande merkt het CGVS op dat uit uw verklaringen en deze afgelegd door uw partner blijkt dat noch u, noch één van uw gezinsleden (inclusief uw zoon E.(...) S.(...)) ooit problemen met de El Salvadoraanse autoriteiten hebben gekend (CGVS, II, p.3 en CGVS partner, I, p.7). Tevens blijkt dat niemand in uw familie bij een bende is aangesloten (CGVS, II, p.3-4 en CGVS partner, I, p.7).

Uit de verklaringen van uw partner en de door hem neergelegde bewijsstukken blijkt bovendien dat hij in het bezit is van een blanco strafblad (CGVS, partner, I, p.7).

Het CGVS merkt in dit verband tevens op dat jullie probleemloos én in het bezit van jullie paspoorten op 24/06/2022 El Salvador konden verlaten.

Niets wijst erop dat u of één van uw gezinsleden actueel door de El Salvadoraanse autoriteiten wordt gezocht. Evenmin zijn er aanwijzingen dat jullie familieleden momenteel problemen kennen met de ordediensten (CGVS, partner, I, p.7).

Derhalve blijkt noch uit jullie verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, dat jullie afdoende concrete en individuele elementen hebben aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in jullie hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor één van jullie een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden.

Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS merkt tenslotte op dat overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus kan toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De overige door u neergelegde documenten tenslotte zijn niet in staat om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Zo bevestigen de door jullie neergelegde identiteitsdocumenten jullie identiteit, nationaliteit en deze van jullie kinderen, elementen die hier niet ter discussie staan. De toestemmingsverklaring van uw ex-man en diens identiteitskaart tonen aan dat uw ex-man akkoord ging met het vertrek van uw zoon E.(...) S.(...) naar België, wat hier evenmin ter discussie staat. Uw lidkaart van de vakbond en het studiecertificaat van uw partner vervolgens tonen aan dat u in het verleden bij een vakbond was aangesloten en bevestigen uw partners verklaringen inzake zijn studieniveau. De foto's van broodmachines, aankoopbewijzen en jullie woning tonen verder aan dat jullie de kost verdienden met het verkopen van brood en geven informatie over de ligging van uw partners woning in Cafetalito, maar zijn evenmin in staat om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing genomen ten opzichte van verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en werd op (...)01/1979 geboren in La Libertad. U woonde heel uw leven op het platteland in Segunda Zona, El Cafetalito in Ciudad Arce (departement la Libertad). Uw moeder woont in een woning op dezelfde verkaveling. In uw woonzone is de bende MS13 (Mara Salvatrusha) actief. U kende nooit problemen met uw autoriteiten. U bent sinds 2019 samen met C.(...) D.(...) M.(...) D.(...) M.(...) (O.V.xxx, CG xxxB). Toen u haar leerde kennen woonde zij samen met haar zoon M.(...) C.(...) E.(...) S.(...) (*xx/xx/2005) uit een vorige relatie in een woning vlakbij uw huis en werkte zij als straatverkoopster van broden. Jullie werden vennoten en startten midden 2019 vanuit uw woning een bakkerszaak. Naast de bakkerszaak had u een andere job. Tijdens de Covid- lockdown (2020) werkte u een tijdje als technicus bij de douane, later vond u werk bij een bedrijf voor snit en naad. M.(...) nam het merendeel van de taken in jullie zaak op zich maar tijdens uw vrije tijd droeg u uw steentje bij. Ook haar zoon E.(...) S.(...) hielp haar na school af en toe met de leveringen. Het bakken van de broden gebeurde in uw woning. Jullie moesten voor het uitbaten van jullie handelszaak dagelijks 6 dollar renta aan lokale benedeleden van de MS13 betalen. De benedeleden kwamen de renta innen bij uw thuis of aan een stalletje in de buurt van uw woning waar jullie vanaf maart 2020 broden aan klanten verkochten. Tijdens de lockdown moesten jullie noodgedwongen de verkoop aan het stalletje gedurende enkele maanden stopzetten. M.(...) was in deze periode ondertussen ook zwanger van jullie zoontje D.(...) A.(...) en bleef thuis. Op 05/10/2020 werd jullie zoontje D.(...) A.(...) geboren. Rond december 2020 begon M.(...) opnieuw broden te verkopen vanuit het stalletje. Direct na de heropening van jullie stalletje trokken de benedeleden de renta op naar 11 dollar per dag. Ze zeiden dat de verhoging te maken had met de maanden dat jullie tijdens de sluiting van jullie stalletje niet hadden betaald. Het bedrag van 11 dollar per dag werd nadien niet meer verhoogd. Na de lockdown gingen de zaken slecht en konden jullie de 11 dollar niet altijd betalen. Eén maand na de heropstart van jullie stalletje werd E.(...) S.(...), de zoon van M.(...), in een straat die naar uw huis leidt door benedeleden aangevallen. Zijn belagers lieten verstaan dat de achterstallige renta niet betaald was. Na de aanval op S.(...) bleven de afpersingen en de dreigementen om te renta te betalen voortduren.

Eind mei 2022 kwamen benedeleden 's ochtends naar uw woning. U was al naar uw werk in de kledingfabriek vertrokken. M.(...) was thuis met jullie zoon D.(...) A.(...). De benedeleden bedreigden haar met een pistool en dreigden met het leven van jullie kinderen indien jullie de 11 dollar niet zouden betaalden. Nadat zij u rond 9 of 10u opbelde op uw werk, bent u naar huis teruggekeerd. Een dag na het bezoek van de benedeleden betaalde M.(...) de benedeleden 150 dollar uit aan het stalletje. Na deze gebeurtenis besloten jullie El Salvador te ontvluchten.

Op 24/06/2022 bent u samen met uw partner, jullie zoon D.(...) A.(...) en uw partners zoon, E.(...) S.(...), uit El Salvador vertrokken en via Spanje naar België gekomen, waar u op 25/06/2022 bent aangekomen en op 27/06/2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw paspoort, uw identiteitskaart, uw blanco strafregister, een bewijsstuk m.b.t. het ontbreken van politionele antecedenten en een studiecertificaat neer.

Uw partner legde volgende documenten neer: een paspoort, een identiteitskaart, de paspoorten van haar zoon E.(...) S.(...) en jullie zoon D.(...) A.(...), een USB-stick met een geluidsfragment met dreigementen waarop wordt gezegd dat jullie moesten betalen of één van jullie zonen zal moeten afstaan en kopieën van de geboortakte van haar zoon E.(...) S.(...), een medisch attest van haar zoons psycholoog in El Salvador (26/06/2023), een attest van haar zoons psycholoog op school in België (26/06/2023), de toestemmingsverklaring van uw partners ex-man opdat haar zoon E.(...) S.(...) El Salvador zou kunnen verlaten en naar België kan reizen, een kopie van de identiteitskaart van de ex-man van uw partner, foto's van de broodmachines, aankoopbewijzen van jullie zaak, foto's van jullie woning op het platteland in Cafetalito, enkele nieuwsberichten over de algemene situatie in El Salvador en een lidkaart van de vakbond waartoe uw partner tot 2011 behoorde. Uw advocaat, Meester Céline Herrens, maakte op 7/08/2023 via

mail enkele nieuwsberichten over de noodtoestand in El Salvador over en wees op het gevaar dat deze voor jullie meebrengt.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Dient te worden opgemerkt dat u een gemeenschappelijk vluchtrelaas deelt met uw partner D.(...) M.(...) C.(...) D.(...) M.(...) (O.V. xxx, CG xxxxB) en verwijzen naar identieke redenen die jullie ertoe gebracht hebben om El Salvador op 24/06/2022 te verlaten.

Bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming oordeelde het CGVS haar zowel de status van vluchteling als de status van subsidiaire bescherming te weigeren omdat er geen geloof kan worden gehecht aan jullie vluchtrelaas.

Gezien u zich op dezelfde elementen beroept, kan voor u dezelfde beslissing genomen worden. De beslissing van uw partner luidt als volgt:

"(...)"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen(hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en van de samenwerkingsplicht.

Verzoekers betwisten de motieven van de bestreden beslissingen, ze houden het erbij dat ze bedreigd werden door bendes omdat ze de renta niet betaalden. Ze wijzen ook op de vrees voor vervolging voor verzoekster als vrouw, ze wijzen op de toestand van de oudste zoon van verzoekster en ze stellen dat ze een gegronde vrees voor vervolging hebben als terugkeerders. Er is geen intern vluchtalternatief en geen bescherming door de overheid.

Inzake de subsidiaire bescherming wijzen ze op de algemene situatie in El Salvador en op de noodsituatie die er geldt.

Verzoekers vragen in hoofddorde erkend te worden als vluchteling, in ondergeschikte orde vragen zij de subsidiaire bescherming en in uiterst ondergeschikte orde vragen zij de beslissingen te vernietigen.

2.2. Nota met opmerkingen

In de nota met opmerkingen wordt ingegaan op de middelen aangevoerd in het verzoekschrift en wordt geconcludeerd dat deze niet gegrond zijn.

2.3. Stukken

2.3.1. Er worden geen stukken bij het verzoekschrift gevoegd.

2.3.2. Er worden geen stukken bij de verweernota gevoegd.

2.3.3. Verzoekers dienen op 28 februari 2024 een aanvullende nota in overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, in antwoord op een vraag van de Raad op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, waarin zij verwijzen naar volgende stukken en er de weblinks van vermelden:

- Aldo Santiago "Arbitrary Detentions Continue Under State of Exception in El Salvador" van 12 december 2023;

- Amnesty International “*Salvador. Les politiques, pratiques et législations arbitraires et abusives portent atteinte aux droits humains et menacent l’espace civique* » van 5 december 2023.

2.3.4. De verwerende partij deelt op 21 februari 2024 in antwoord op de vraag van de Raad op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet volgende informatie mee met vermelding van de weblinks:

- COI Focus “*Salvador Situation sécuritaire depuis l’état d’urgence* » van 21 december 2023 ;
- UNHCR “Eligibility Guidelines for assessing the International Protection Needs of Asylum Seekers from El Salvador » van maart 2016.

2.4. Beoordeling

2.4.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

2.4.3. Motieven van de bestreden beslissing

2.4.3.1. In de bestreden beslissingen worden verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

- (i) de verklaringen van verzoekers bevatten talrijke discrepanties waardoor geen enkel geloof kan worden gehecht aan hun vluchtmotieven:
 - a) verzoekster en verzoeker spreken zich herhaaldelijk tegen over de afpersingen waarmee ze als gevolg van hun bakkerszaak te kampen hadden; deze incoherenties over de afpersingen zetten de geloofwaardigheid van de aangehaalde problemen in een bedrieglijk daglicht;
 - b) verzoekster en verzoeker leggen verschillende verklaringen af over het incident in mei 2022 waarbij benedeleden bij hen thuis kwamen en doodsb bedreigingen uitten;
 - c) verzoekster en verzoeker leggen discrepante verklaringen af over de precieze omstandigheden na het bezoek van de benedeleden in mei 2022;
 - d) over de USB-stick met een audiobericht spreken verzoeker en verzoekster elkaar ook tegen;
 - e) over de precieze omstandigheden na hun vertrek naar België in juni 2022 lopen hun verklaringen uiteen;
 - f) er kan weinig geloof gehecht worden aan het incident waarin verzoeksters zoon E.S. door benedeleden aangevallen en geslagen zou zijn;
- (ii) de documenten die verzoekers voorleggen betreffen psychologische attesten van verzoeksters zoon E.S. en opmerkingen van hun advocaat; de psychologische attesten tonen geen causaal verband aan tussen zijn psychologische problemen en de gebeurtenissen met benedeleden; de landeninfo die de advocaat neerlegt toont niet aan dat er sprake is van een willekeurige situatie waarbij iedere Salvadoraan een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van een willekeurige arrestatie in het kader van de noodtoestand;
- (iii) er zijn geen elementen aanwezig om te concluderen dat verzoekers louter en alleen op basis van hun verblijf in het buitenland bij terugkeer naar El Salvador vervolgd zouden worden of een reëel risico lopen blootgesteld te worden aan een behandeling vermeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet;
- (iv) uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren, dit type geweld heeft geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.
- (v) de overige documenten die verzoekers voorleggen zijn niet in staat om bovenstaande appreciatie om te buigen.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

2.4.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in deze beslissingen kunnen worden gelezen zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en zijn kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal, op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.4.4.1. Verzoekers vrezen de bende MS, door wie zij afgeperst werden omdat zij een bakkerszaak hadden. Na verhoring van de renta konden zij deze niet meer betalen en daardoor werd verzoekster bedreigd door

bendeleden. Haar oudste zoon werd aangevallen door bendeleden en hield hier een blijvend knieletsel aan over en ook een psychische problematiek.

2.4.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekers geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit blijkt dat zij hun land van herkomst hebben verlaten of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.4.4.3. Verzoekers beperken zich in het verzoekschrift tot het volharden in hun verklaringen “*dat zij bedreigd werden door bendes omdat ze de renta niet betaalden*”. Inzake de talrijk vastgestelde inconsistenties tussen hun verklaringen, merken ze op dat verzoeker veel moeilijkheden had om vragen te begrijpen en om zich verstaanbaar te maken, verzoeker had het moeilijk tijdens het interview. Zo wijzen verzoekers erop dat verzoeker zelfs een eenvoudige vraag als welk jaar het was niet correct kon beantwoorden, ze verwijzen daarvoor naar het gehoorverslag van verzoeker van 28 juni 2024, p. 4. Ook de geboortedatum van zijn zoon moest hij op papier checken, deze moeilijkheden hielden aan gedurende het hele gehoor. Verzoekers vragen de toepassing van het voordeel van de twijfel, gezien de vastgestelde moeilijkheden tijdens het gehoor.

De Raad stelt vast dat verzoekers geen medisch attest voorleggen inzake verzoeker dat hun bewering over de moeilijkheden van verzoeker om een persoonlijk onderhoud af te leggen, zou bevestigen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker van 28 juni 2023, dat 29 pagina's telt, blijkt dat verzoeker op een normale manier op de vragen kon antwoorden. Op p. 4 blijkt dat de *protection officer* zich ervan bewust was dat verzoeker zenuwachtig was, nadat hij het verkeerde jaartal vermeldde op de vraag “*en welk jaar zijn we nu, weet u dat?*”. Uit het vervolg van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat het gehoor op een normale wijze verliep. De overige voorbeelden die verzoekers in het verzoekschrift geven, betreffen zaken waarover de *protection officer* bijkomende vragen heeft gesteld en die dan uitgeklaard werden. Verzoeker werd een tweede maal gehoord op 24 juli 2023. Ook uit de notities van dit gehoor blijkt dat dit op een normale wijze verliep.

Er blijkt dus nergens uit dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om dienstige en volwaardige verklaringen af te leggen in het kader van zijn procedure internationale bescherming. Verzoeker toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn verklaringen niet zouden mogen worden aangenomen.

De Raad herhaalt in dit verband dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de twee persoonlijke onderhouds van verzoeker op normale wijze plaatsvonden. Uit deze stukken kan dus niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Noch verzoeker, noch de advocaat die hem bijstond op de zetel van het CGVS formuleerden enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud.

Elke verzoeker om internationale bescherming staat onder een bepaalde mate van stress, maar toch kan verwacht worden dat hij duidelijke, volledige, geloofwaardige en doorleefde verklaringen kan afleggen over de gebeurtenissen die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten, ook al hebben deze gebeurtenissen een zware indruk nagelaten.

Verzoekers' uiteenzetting in dit verband in het verzoekschrift, kan er dus niet toe leiden dat geen rekening mag worden gehouden met de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd.

2.4.4.4. Voor het overige stelt de Raad vast verzoekers in het verzoekschrift geen concrete poging ondernemen om de pertinente motieven van de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier, er wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van hun vluchtrelaas. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Verzoekers blijven hieromtrent echter in gebreke. Verzoekers volharden immers in hun vluchtrelaas, poneren een vrees voor vervolging om door bendeleden te worden bedreigd en bekritisieren de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal. Dit is echter geen dienstig verweer. Hiermee ontkrachten verzoekers hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissingen niet en maken ze geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk.

2.4.4.5. Verzoekers voeren aan dat verzoekster een risico op vervolging vreest omdat zij een vrouw is. Uit de COI-focus van 2022 blijkt dat de Salvadoraanse gemeenschap vrouwonvriendelijk is en vrouwen er het slachtoffer zijn van geweld uitgaande van verschillende actoren. De staat beschermt vrouwen en meisjes niet.

De Raad merkt vooreerst op dat verzoekster pas voor het eerst in huidig verzoekschrift melding maakt van een specifieke vrees omwille van haar vrouw zijn. Tot nu toe had zij enkel melding gemaakt van problemen

met de bende omdat zij de renta die gevraagd werd omdat zij een bakkerszaak had, niet meer kon betalen. Dit ondermijnt al enigszins haar vrees die zij hierover uit.

Verder merkt de Raad in dit verband op dat, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt betoogd, uit de landeninformatie echter niet blijkt dat vrouwen in El Salvador een groep vormen die het voorwerp is van groepsvervolging en dat zij systematisch worden blootgesteld aan slechte behandelingen. Hoewel uit de landeninformatie kan blijken dat vrouwen een hoger risico lopen om slachtoffer te worden van bepaalde feiten, kan niet blijken dat verzoekster louter omwille van haar aanwezigheid in El Salvador en haar profiel als vrouw dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. De Raad benadrukt te dezen dat het behoren tot een bepaalde sociale groep er niet automatisch op wijst dat de betrokkene wordt vervolgd. De verzoekster om internationale bescherming moet immers aantonen, zelfs al behoort zij tot een specifieke sociale groep, dat zij een gegronde vrees voor vervolging koestert in vluchtelingenrechtelijke zin tegen dewelke een staat niet wil of niet kan beschermen. Dit wordt tevens bevestigd in de *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van 15 maart 2016 waarin staat te lezen: *“Depending on the particular circumstances of the case, UNHCR considers that women and girls, in particular but not limited to women and girls from areas where gangs operate or those from social milieus where violence against sexual and gender-based violence against women and girls is practised, may be in need of international refugee protection on the basis of their membership of a particular social group, and/or their (imputed) political opinion, or on the basis of other Convention grounds”* (p. 38). Dit wordt ook bevestigd door de meest recent beschikbare landeninformatie. De vrees van verzoekster moet bijgevolg geïndividualiseerd en geconcretiseerd worden. Gelet op het ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas slaagt verzoekster er echter niet in zulk risico te concretiseren of aannemelijk te maken. Ook met de loutere verwijzing naar algemene informatie, die geen betrekking heeft op haar persoon, slaagt zij er niet in om een vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken.

2.4.4.6. Verzoekers voeren aan dat verzoeksters zoon E.S. psychische problemen heeft, gestaafd met medische attesten, en dat moet worden onderzocht of de vraag zich opdringt of er op deze grond geen risico voor vervolging of een risico voor ernstige schade is. Het CGVS heeft dit niet onderzocht, verzoekers verwijzen naar rechtspraak van de Raad om te stellen dat dit wel moet gebeuren. Verzoekers menen dat E.S. een verhoogd risico op ernstige schade kent wat betreft de arbitraire arrestaties in El Salvador omdat er geen garantie bestaat op de naleving van specifieke noden, ze verwijzen in dit verband naar het artikel *“We can arrest anyone we want. Widespread human rights violations under El Salvador’s ‘State of Emergency’* van Cristosal van 1 april 2023.

Vooreerst sluit de Raad zich aan bij wat de commissaris-generaal in dit verband opmerkt in zijn verweernota van 4 december 2023:

“2.5 Verder wordt in het verzoekschrift benadrukt dat E.(...) S.(...), de oudste zoon van verzoekster, wordt behandeld voor een tumor die letsels heeft nagelaten en dat de neergelegde psychische attesten gewag maken van moeilijkheden hierdoor. Verzoekers verwijten het CGVS geen onderzoek te hebben gevoerd aangaande deze problematiek en menen dat E.(...) een verhoogd risico op ernstige schade loopt gezien de arbitraire arrestaties in El Salvador waarbij er geen garantie is op de naleving van specifieke noden.

2.5.1 Verweerder stelt vast dat in het psychologisch attest dat door de psychologe in El Salvador werd opgemaakt op 26 juni 2023, onder andere wordt gesteld dat E.(...) S.(...) M.(...) C.(...) tussen februari 2022 en juni 2022 op consultatie kwam omwille van problemen met de bendes (zie stuk 7 + vertaling in het administratief dossier). Ook verzoeker gaf tijdens zijn persoonlijk onderhoud aan dat E.(...) in El Salvador naar de psycholoog ging omwille van hun problemen met bendeleden (NPO I xxx, p.3-4 en p.15-16 en p.25-26). In het attest van de schoolpsychologe in België van 26 juni 2023, wordt onder andere aangegeven dat E.(...) een goede leerling is maar zich psychisch niet goed voelde, nood had om te spreken over wat hij heeft meegemaakt in El Salvador en sinds november 2022 regelmatig op gesprek gaat bij haar (zie stuk 8 in het administratief dossier). Verweerder herhaalt ter zake de pertinente opmerking in de bestreden beslissing dat er geen causaal verband kan worden afgeleid tussen de beschreven psychische moeilijkheden en de door verzoekers aangehaalde gebeurtenissen met bendeleden aangezien de oorzaak van E.(...) S.(...) zijn psychische problemen door een psycholoog niet met zekerheid kan worden bepaald daar hij/zij zich op dit vlak louter kan baseren op zijn verklaringen.

2.5.2 Verder wordt er in het attest van de Salvadoraanse psychologe aangegeven dat verzoeker zich door de diagnose van een tumor in 2020 en de medische behandeling ervan, instabiel voelde, geen zin had om buiten te komen en moeilijkheden had met zijn studies en er daarom werd besloten dat hij naar een psycholoog moest gaan. In het Belgisch attest wordt tevens gewezen op medische problemen en wordt gesteld dat E.(...) in El Salvador niet de nodige medische begeleiding kreeg. Dienaangaande onderstreept verweerder dat uit de verklaringen van verzoekers en de psychische attesten duidelijk blijkt dat – hoewel ze niet de financiële middelen hadden om een privéarts te consulteren – verzoekster haar zoon werd behandeld voor zijn tumor in zijn knie en in El Salvador psychologisch werd ondersteund (NPO II 22/219433B, p.4 en p.24 en NPO I 22/219433, p.15-16 en p.25-26). Verder wijst verweerder erop dat de medische problemen en diensengevolge psychische moeilijkheden van E.(...) hoe dan ook geen verband houden met de criteria

bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Verzoekers dienen zich voor de beoordeling van medische elementen aan sich te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.5.3 Waar verzoekers menen dat E.(...) een verhoogd risico op ernstige schade loopt gezien de arbitraire arrestaties in El Salvador waarbij er geen garantie is op de naleving van specifieke noden, verwijst verweerder vooreerst naar de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing. Zo is er geen sprake van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een (verhoogd) risico loopt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand. Uit verzoekers hun verklaringen blijkt verder dat niemand van het gezin ooit problemen met de Salvadoraanse autoriteiten heeft gekend, dat niemand in de familie bij een bende is aangesloten, dat verzoeker in het bezit is van een blanco strafblad en verzoekers en hun zonen probleemloos én in het bezit van hun paspoorten El Salvador op 24 juni 2022 konden verlaten. Niets wijst erop dat iemand van het gezin actueel door de Salvadoraanse autoriteiten wordt gezocht. Hoe E.(...) specifiek een verhoogd risico loopt op arbitraire arrestatie, wordt verder ook nergens geconcretiseerd in het verzoekschrift. Verweerder onderstreept dat verzoekers expliciet hebben verklaard dat verzoekster haar zoon, E.(...) S.(...), in El Salvador nooit problemen heeft gekend met de politie, justitie of het leger (NPO II xxx, p.3 en NPO I xxx, p.7). Verweerder wijst er bovendien nog op dat uit de psychologische attesten, waarin overigens géén diagnose wordt gesteld, geenszins blijkt dat E.(...) met dermate ernstige psychische problemen zou kampen dat hij in de negatieve aandacht zou lopen bij een terugkeer. Verweerder benadrukt ter zake nog dat verzoekster haar zoon tot een week voor hun vertrek uit El Salvador, naar school ging (NPO II xxx, p.4-5). Verweerder concludeert aldus dat verzoekers geen concrete, op E.(...) zijn persoon betrokken elementen bijbrachten ter staving van de in zijn hoofde voorgehouden vrees om te worden gearresteerd in het kader van de noodtoestand. Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat in het geval van willekeurige arrestatie, er geen garantie is op de naleving van specifieke noden, repliceert verweerder dat – zoals hierboven aangegeven – nergens uit blijkt dat E.(...) bij een terugkeer naar El Salvador een verhoogd risico loopt op arrestatie door de Salvadoraanse autoriteiten, zodat het risico op een slechte behandeling na arrestatie, louter hypothetisch is.”

Verzoekers maken niet aannemelijk dat de problemen in hoofde van verzoeksters zoon, laat staan in hoofde van verzoekers, op zich vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zouden riskeren. Evenmin tonen verzoekers middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient met de commissaris-generaal te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat de intussen meerderjarig geworden zoon van verzoekster zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen kan richten tot de geëigende procedure.

Waar verzoekers verwijzen naar een rapport van de organisatie Cristosal, wordt erop gewezen dat het citaat handelt over personen met een handicap en dat Human Rights Watch en Cristosal niet hebben kunnen uitmaken of de autoriteiten de verplichting naleven om personen met een handicap processuele garanties te geven en om hun rechten te waarborgen. In dit verband wordt herhaald dat de vrees van verzoeksters zoon geïndividualiseerd en geconcretiseerd moet worden. Gelet op het ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas slagen verzoekers er echter niet in zulk risico te concretiseren of aannemelijk te maken. Ook met de loutere verwijzing naar algemene informatie, die geen betrekking heeft op de persoon van verzoeksters zoon, slagen zij er niet in om een vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. Inzake de noodtoestand wordt ook verwezen naar punt 2.4.5. van dit arrest.

2.4.4.7. Verzoekers wijzen op een vrees voor vervolging als terugkeerders. In dit verband overweegt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing het volgende:

“Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald. Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling

van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen. Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

In het verzoekschrift en hun aanvullende nota beperken verzoekers zich ertoe te stellen dat zij het niet eens zijn met deze beoordeling en verwijzen zij naar landeninformatie.

In dit verband wordt vastgesteld dat dit deels dezelfde landeninformatie betreft als deze die door de commissaris-generaal gebruikt wordt en dat de nieuw aangebrachte landeninformatie in dezelfde lijn ligt als de gebruikte. Verzoekers kunnen met deze kritiek de hierboven weergegeven motieven niet ontkrachten.

2.4.4.8. Verzoekers wijzen nog op de afwezigheid van een intern vluchtalternatief en de afwezigheid van bescherming door de overheid. In dit verband wordt herhaald dat verzoekers' vluchtrelaas niet geloofwaardig is. Vermits geen geloof kan worden gehecht aan hun voorgehouden persoonlijke problemen met bendeleden, is een onderzoek naar een intern vluchtalternatief en naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in verzoekers' land van herkomst, irrelevant.

2.4.4.9. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers' vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.4.4.10. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

2.4.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.4.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekers geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in El Salvador.

2.4.5.2. In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoekers de door hen aangehaalde problemen met bendeleden in El

Salvador niet concreet aannemelijk maken en dat hun verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd. Verzoekers maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

2.4.5.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politioneel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus van 4 juli 2022, p. 9-15).

Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

In het kader van de noodtoestand, waarnaar verzoekers verwijzen, hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de commissaris-generaal dat ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador er evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In dit verband verwijst de commissaris-generaal in zijn antwoord van 21 februari 2024 op een beschikking van de Raad naar de COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence”* van 21 december 2023 en stelt hij het volgende:

“Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamenteën van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig ontmanteld en weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne

structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekers wijzen er in hun antwoord van 28 februari 2024 op de beschikking van de Raad op dat de arbitraire arrestaties in El Salvador blijven voortduren en verwijzen in dit verband naar een artikel van Aldo Santiago van 12 december 2023 *“Arbitrary detentions continue under state of exception in El Salvador.”* Zij verwijzen ook naar een rapport van Amnesty International van 5 december 2023 *“Salvador. Les politiques, pratiques et législations arbitraires et abusives portent atteinte aux droits humains et menacent l’espace civique”*.

De Raad kan enkel vaststellen dat ook uit deze nieuwe informatie blijkt dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, en niet van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in het geval van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekers brengen geen informatie aan waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld niet langer actueel of correct zou zijn. De door hen aangehaalde informatie is immers dezelfde of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

2.4.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.4.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op het CGVS twee maal werden gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouds kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.4.8. Waar verzoekers in uiterst ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de

bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET,
M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A. DE SMET.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET